Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

16. aprill 2015 *

Eelotsusetaotlus — Dumping — Teatavate rauast või terasest torude import — Määrus (EÜ) nr 384/96 — Artikli 3 lõige 7 — Kahju tootmisharule — Teadaolevad tegurid — Põhjuslik seos — Asjaomase sektori ühenduse ettevõtjate konkurentsivastast tegevust käsitleva uurimise arvesse võtmata jätmine — Määrus (EÜ) nr 2320/97 — Kehtivus

Kohtuasjas C-143/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Finanzgericht Berlin-Brandenburgi (Saksamaa) 18. detsembri 2013. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 26. märtsil 2014, menetluses

**TMK Europe GmbH**

*versus*

**Hauptzollamt Frankfurt (Oder),**

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president J.-C. Bonichot (ettekandja), kohtunikud A. Arabadjiev ja C. Lycourgos,

kohtujurist: M. Wathelet,

kohtusekretär: ametnik C. Strömholm,

arvestades kirjalikus menetluses ja 29. jaanuari 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

— TMK Europe GmbH, esindaja: *Rechtsanwalt* N. Meyer,

— Itaalia valitsus, esindaja: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* A. Collabolletta,

— Euroopa Liidu Nõukogu, esindaja: B. Driessen, keda abistas *Rechtsanwalt* R. Bierwagen,

— Euroopa Komisjon, esindajad: T. Maxian Rusche ja R. Sauer,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

**otsuse**

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 17. novembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2320/97 teatavate Ungarist, Poolast, Venemaalt, Tšehhist, Rumeeniast ning Slovakkiast pärinevate rauast või legeerimata terasest õmbluseta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta, millega tühistatakse määrus (EMÜ) nr 1189/93 ning lõpetatakse menetluse kohaldamine seoses sellise Horvaatiast pärineva impordi suhtes (EÜT L 322, lk 1; ELT eriväljaanne 11/26, lk 329), kehtivust.

2 Eelotsusetaotlus on esitatud TMK Europe GmbH (edaspidi „TMK Europe") ja Hauptzollamt Frankfurti (Oder) (Frankfurt Oderi ääres kesktolliasutus, edaspidi „Hauptzollamt") vahelises vaidluses, mille ese on TMK Europe'ilt määruse nr 2320/97 alusel nõutud dumpinguvastane tollimaks aastatel 2001–2003 toimunud impordi eest.

## Õiguslik raamistik

*Määrus (EÜ) nr 384/96*

3 Nõukogu 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT eriväljaanne 11/10, lk 45), tunnistati kehtetuks ja asendati nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT L 343, lk 51, ja parandus ELT 2010, L 7, lk 22). Arvestades aga määruse nr 2320/97, mille õiguspärasus on eelotsusetaotluse esitanud kohtus seatud kahtluse alla, vastuvõtmise päeva, tuleb vaidluse analüüsimisel võtta aluseks määrus nr 384/96 (edaspidi „algmäärus").

4 Algmääruse artikli 1 lõikes 1 oli sätestatud:

„Dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingtoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju."

5 Algmääruse artikli 3 „Kahju tuvastamine" lõiked 1 ja 2 ning 5-7 nägid ette:

„1. Kui ei ole kindlaks määratud teisiti, siis tähendab mõiste „kahju" käesoleva määruse kohaselt ühenduse tootmisharule tekitatud olulist kahju, ühenduse tootmisharule olulise kahju tekitamise ohtu või ühenduse tootmisharu rajamise olulist pidurdamist ning seda tõlgendatakse käesolevas artiklis ette nähtud korras.

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii:

a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka

b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

[...]

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse, investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist,

ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibele, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.”

*Määrus (EÜ) nr 2320/97*

6 Määruse nr 2320/97 artikli 1 lõike 1 kohaselt kehtestati lõplikud dumpinguvastased tollimaksud nende õmbluseta torude impordi suhtes, mis kuuluvad kombineeritud nomenklatuuri, mis on toodud nõukogu 23. juuli 1987. aasta määruse (EMÜ) nr 2658/87 tariifi- ja statistikanomenklatuuri ning ühise tollitariifistiku kohta (EÜT L 256, lk 1; ELT eriväljaanne 02/02, lk 382) I lisas, koodi 73043199 alla, ning mis pärinevad muu hulgas Venemaalt. Sama artikli lõikes 2 kehtestati selle impordi suhtes kohaldatavaks dumpinguvastase tollimaksu määraks 26,8%.

*Määrus (EÜ) nr 1322/2004*

7 Nõukogu 16. juuli 2004. aasta määruses (EÜ) nr 1322/2004, millega muudetakse määrust nr 2320/97 teatavate muu hulgas Venemaalt ja Rumeeniast pärinevate rauast ja legeerimata terasest õmblusteta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta (ELT L 246, lk 10), on muu hulgas järgmised põhjendused:

„[...]

(9) Komisjoni [8. detsembri 1999. aasta] otsusega 2003/382/EÜ [EÜ asutamislepingu artikli 81 kohaldamise menetluse kohta (juhtum IV/E-1/35.860-B – õmbluseta terastorud) (ELT L 140, lk 1)] (edaspidi „konkurentsi käsitlev otsus”) määrati mitmele ühenduse tootjale trahvid seoses kahe EÜ asutamislepingu artikli 81 lõike 1 rikkumise juhtumiga.

(10) Mõnda aega pärast konkurentsi käsitleva otsuse vastuvõtmist ei peetud võimalikku seost määrusega (EÜ) nr 2320/97 selliseks, et see nõuaks kõnealuse määruse järelduste uut ülevaatamist. Konkurentsi käsitleva otsuse avaldamise järel tõstatas üks huvitatud pooltest siiski küsimuse konkurentsivastase käitumise võimalikust mõjust kehtivatele dumpinguvastastele meetmetele ning esitas määruse (EÜ) nr 2320/97 kahju ja põhjuslikkust käsitlevate järeldustega seotud täiendavat teavet. Käesoleva määruse eesmärk on uurida, kas konkurentsi käsitleval otsusel võib olla mingeid tagajärgi praegu kehtivatele dumpinguvastastele meetmetele.

[...]

(19) Arvestades, et toodete nimistute, asjaomaste äriühingute ja kahe menetluse ajavahemike kattumine oli üksnes osaline, tehti järeldus, et konkurentsivastane käitumine on piiratud määral mõjutanud dumpinguvastast uurimist, mille tulemusel 1997. aastal kehtestati lõplikud dumpinguvastased tollimaksud. Peale selle ilmnes EÜ asutamislepingu artikli 81 lõiget 1

rikkunud äriühingute andmete kõrvalejätmisel, et tulemused olid võrreldavad kümne ühenduse tootja andmete põhjal saadud tulemustega, kaasa arvatud tootjad, kes osalesid eespool nimetatud konkurentsivastases käitumises, mis tähendab, et kahjustav dumping olnuks siiski olemas. Seega on äärmiselt ebatõenäoline, et ühenduse tootjate konkurentsivastane käitumine on avaldanud märgatavat mõju dumpinguvastase uurimise esialgsetele järeldustele. Siiski ei saa siiski kindlalt väita, et kõnealuse konkurentsivastase käitumise puudumise korral oleksid üldised turutingimused olnud samasugused.

(20) Eelöeldut silmas pidades peetakse asjakohaseks lõpetada määrusega (EÜ) nr 2320/97 kehtestatud meetmete kohaldamine. See on kooskõlas tõrgeteta haldamise ja heade juhtimistavade põhimõtetega [...]”.

8 Määruse nr 1322/2004 artikliga 1 muudeti määrust nr 2320/97 ja lisati viimasesse artikkel 8, mis näeb ette, et „[a]rtiklite 1, 2 ja 3 kohaldamine lõpetatakse alates 21. juulist 2004”.

## Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

9 TMK Europe importis aastatel 2001–2003 Venemaalt pärinevaid torusid. Hauptzollamt leidis, et kõnealused kaubad kuluvad määruse nr 2320/97 kohaldamisalasse ja nõudis talt dumpinguvastase tollimaksu tasumist summas 375 178,13 eurot.

10 TMK Europe vaidles Hauptzollamtile 18. novembril 2003 vastu, et tal ei ole selle tollimaksu tasumise kohustust, väites kõigepealt, et imporditud torud ei kuulu selle määruse kohaldamisalasse.

11 Pärast seda, kui avaldati määrus nr 1322/2004, millega peatati alates 21. juulist 2004 määruse nr 2320/97 kohaldamine konkurentsi käsitleva otsuse tõttu, millega kehtestati karistused ühenduse tootjatele asjaomases tootmisharus, esitas TMK Europe määruse nr 2320/97 õigusvastasusele tuginedes Hauptzollamtile uue taotluse tagastada dumpinguvastane tollimaks.

12 Kuna TMK Europe nõuded jäeti 29. oktoobril 2010 rahuldamata, esitas ta Finanzgericht Berlin-Brandenburgile (Berlin-Brandenburgi maksukohus) kaebuse kõnealuse dumpinguvastase tollimaksu tagasimaksmiseks, korrates oma kahte väidet, mille kohaselt esiteks ei kuulu imporditud torud määruse nr 2320/97 kohaldamisalasse ja teiseks on see määrus õigusvastane.

13 Eelotsusetaotluse esitanud kohus leiab, et kuigi esimese väitega ei saa nõustuda, esinevad seevastu kahtlused teisele väitele antava vastuse osas.

14 Kuigi eelotsusetaotluse esitanud kohus kaldub arvama, et määrus nr 2320/97 on õiguspärane, ei saa ta siiski täie kindlusega tuvastada, kas kaalutlused, millele tuginedes tegi Euroopa Liidu Nõukogu määrusega nr 1322/2004 otsuse lõpetada alates 21. juulist 2004 määruse nr 2320/97 artiklite 1–3 kohaldamine, peaksid mõjutama tagasiulatuvalt ka viimati nimetatud määruse õiguspärasust.

15 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul tekib küsimus, kas nõukogu ei oleks pidanud 17. novembril 1997 määruse nr 2320/97 vastuvõtmisel arvesse võtma, et Euroopa Komisjon oli algatanud alates 25. novembrist 1994 uurimise ühenduse tootmisharus võimaliku konkurentsivastase tegevuse asjas. Algmääruse artikli 3 lõike 7 esimese lause kohaselt uuritakse lisaks dumpinguhinnaga impordile ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, vältimaks nende tegurite tekitatud kahju omistamist dumpinguhinnaga impordile.

16 Neil asjaoludel otsustas Finanzgericht Berlin-Brandenburg menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas [...] määrus [...] nr 2320/97 on kehtetu, kuna kahju tuvastamisele [...] [alg]määruse artikli 3 lõikest 7 tulenevaid nõudeid eirates eeldas [nõukogu] sellist kahju, võtmata seejuures arvesse, et 25. novembri 1994. aasta avaldamata otsusega (juhtum IV/35.304), mis võeti muu hulgas vastu nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17, esimene määrus EÜ artiklite 81 ja 82 rakendamise kohta [...], artikli 14 lõike 3 alusel, algatas komisjon uurimise legeerimata terasest torusid puudutava võimaliku konkurentsivastase tegevuse asjas, mis võib rikkuda 2. mai 1992. aasta Euroopa Majanduspiirkonna lepingu (EÜT 1994, L 1, lk 3) artiklit 53 ning EÜ artiklit 81?”

## Eelotsuse küsimuse analüüs

*Liikmesriigi kohtus esitatud õigusvastasuse väite vastuvõetavus*

17 Itaalia valitsus ja komisjon väidavad, et määruse nr 2320/97 õiguspärasust ei saa enam eelotsusetaotluse esitanud kohtus kahtluse alla seada, kuna põhikohtuasja kaebaja ei vaidlustanud määrust sel ajal kehtinud EÜ artiklis 230 ette nähtud tähtaja jooksul.

18 Sellega seoses olgu meenutatud, et üldpõhimõte, mille eesmärk on tagada kõigile võimalus vaidlustada nende kahjuks tehtud otsuse aluseks olnud ühenduse õigusakt, ei välista mitte kuidagi seda, et määrus muutub lõplikuks selle üksikisiku suhtes, kelle suhtes tuleb seda otsust käsitada kui üksikakti, mille tühistamist ta oleks vähimagi kahtluseta saanud EÜ artikli 230 alusel nõuda ning mis takistab sel isikul siseriiklikus kohtus tugineda selle määruse õigusvastasusele. See järeldus on kohaldatav määrustele, millega on kehtestatud dumpinguvastased maksud, kuna need toimivad kahte moodi, olles normatiivse sisuga aktid, mis võivad puudutada teatud ettevõtjaid otseselt ja isiklikult (kohtuotsus Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

19 Dumpinguvastase tollimaksu kehtestavad määrused võivad nimelt vaatamata sellele, et nad on oma olemuselt ja ulatuselt normatiivset laadi, puudutada otseselt ja isiklikult neid vaatlusaluse toote tootjaid ja eksportijaid, kellele nende äritegevust käsitlevaid andmeid kasutades pannakse süüks dumpingut. Nii on see üldjuhul tootjatest ja eksportijatest äriühingute puhul, kes suudavad tõendada, et neid on komisjoni ja nõukogu aktides nimetatud, või neid puudutas esialgne uurimine (vt kohtuotsused Allied Corporation jt *vs.* komisjon, 239/82 ja 275/82, EU:C:1984:68, punktid 11 ja 12; Nachi Europe, C-239/99, EU:C:2001:101, punkt 21, ja Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 30).

20 See on nii ka vaadeldava toote importijate puhul, kelle edasimüügihinnad võeti arvesse ekspordihinna arvutamisel ning keda seega puudutavad dumpingu olemasolu käsitlevad seisukohad (vt kohtuotsused Nashua Corporation jt *vs.* komisjon ja nõukogu, C-133/87 ja C-150/87, EU:C:1990:115, punkt 15; Gestetner Holdings *vs.* nõukogu ja komisjon, C-156/87, EU:C:1990:116, punkt 18, ja Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 31).

21 Euroopa Kohus on veel leidnud, et importijad, kes on seotud kolmandate riikide eksportijatega, kelle toodete suhtes on kehtestatud dumpinguvastane tollimaks, võivad selle tollimaksu kehtestanud määruse vaidlustada eelkõige juhul, kui ekspordihind arvutati nende importijate poolt ühenduse turul kasutatud edasimüügihindade alusel, ja juhul, kui dumpinguvastane tollimaks ise on arvutatud nende edasimüügihindade alusel (vt selle kohta kohtuotsused Neotype Techmashexport *vs.* komisjon ja nõukogu, C-305/86, EU:C:1990:295, punktid 19 ja 20, ja Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 32).

22 See, et teatud ettevõtjate kategooria puhul on tunnustatud õigust esitada dumpinguvastase määruse tühistamise hagi, ei takista seda, et ka teised ettevõtjad võiksid olla sellisest määrusest isiklikult puudutatud mingi neile omase tunnuse tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab (vt kohtuotsused Extramet Industrie *vs*. nõukogu, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16, ja Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, punkt 33).

23 Mis puudutab aga põhikohtuasja, siis ei ole tõendatud, et TMK Europe kuulub mõnda eespool nimetatud ettevõtjate kategooriasse.

24 Kõigepealt ei ole kahtlust selles, et määruses nr 2320/97 ei ole eksportijatena nimetatud TMK Europe'it ega tema õiguseellast Sinara Handel GmbH-d (edaspidi „Sinara"). Samuti ei nähtu, et sellele määrusele eelnenud esialgne uurimine oleks puudutanud importijaid.

25 Seejärel, isegi kui Sinara oli seotud nende Venemaa eksportijatega, kes osalesid dumpinguvastases menetluses, ei nähtu Euroopa Kohtule esitatud toimikust, et dumpinguvastase tollimaksu aluseks võetud ekspordihind arvutati selle importija kasutatud edasimüügihindade alusel ühenduse turul või et dumpinguvastane tollimaks ise arvutati edasimüügihindade alusel.

26 Lõpuks, kuivõrd komisjon väitis, et liikmesriigi kohtus esitatud õigusvastasuse väide on vastuvõetamatu, siis peab ta esitama seda vastuvõetamatust kinnitavad tõendid. Siiski ei saa komisjoni sellekohaste argumentide põhjal asuda seisukohale, et Sinara oli piisavalt seotud Venemaa eksportijatega või oli erilises olukorras, mis teda kõigist teistest ettevõtjatest eristab, selleks et järeldada, et see ettevõtja oli EÜ artikli 230 tähenduses ja selles ette nähtud tähtaja jooksul otseselt ja isiklikult puudutatud, et nõuda 17. novembril 1997 vastu võetud määruse nr 2320/97 tühistamist.

27 Neil asjaoludel, isegi kui eeldada, et kõik Sinara õigused ja kohustused anti üle TMK Europe'ile, ei saa Euroopa Kohus pidada tõendatuks seda, et TMK Europe sai ilma vähimagi kahtluseta nõuda määruse nr 2320/97 tühistamist osas, milles sellega kehtestatakse dumpinguvastane tollimaks Venemaalt pärit õmbluseta torude impordi suhtes.

28 Sellist importija olukorra hinnangut seoses määrusega nr 2320/97 ei saa seada kahtluse alla asjaoluga, et eksportijad ei teinud dumpinguvastases menetluses koostööd, ega Itaalia valitsuse esile toodud asjaoluga, et TMK Europe oleks saanud vaidlustada määruse nr 1322/2004 põhjendusi.

29 Eeltoodust tuleneb, et TMK Europe sai esitada eelotsusetaotluse esitanud kohtus väite, et määrus nr 2320/97 on õigusvastane, kusjuures see väide ei olnud seega seotud määrusega kehtestatud dumpinguvastase tollimaksu lõpliku olemusega.

30 Järelikult tuleb Euroopa Kohtul vastata eelotsusetaotluse esitanud kohtu küsimusele.

*Määruse nr 2320/97 õiguspärasus*

31 Eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib selgitust selle kohta, kas nõukogu rikkus 17. novembril 1997 määrust nr 2320/97 vastu võttes algmääruse nõudeid, kui ta ei võtnud arvesse komisjoni alates 25. novembrist 1994 algatatud menetlust eesmärgiga teha kindlaks võimalik konkurentsivastane tegevus ühenduse tootmisharus.

32 Sellega seoses olgu meenutatud, et algmääruse artikli 3 lõige 5 näeb ette, et uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid. See säte sisaldab loetelu erinevatest teguritest, mida võib arvesse võtta, ja selles on täpsustatud, et see loend ei ole ammendav, samuti ei saa

otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist (vt kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

33 Algmääruse artikli 3 lõige 7 näeb ette, et lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile, kusjuures samas lõikes on täpsustatud, et asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab ühenduse tootmisharule olulist kahju (vt selle kohta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 21 ja seal viidatud kohtupraktika).

34 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et ühenduse tootmisharule tekitatud kahju kindlaksmääramine eeldab keerulise majandusliku olukorra hindamist ning et kohtulik kontroll sellise hinnangu üle peab piirduma sellega, et kontrollitakse menetlusnormidest kinnipidamist, faktiliste asjaolude sisulist paikapidavust, ilmsete vigade puudumist nende faktiliste asjaolude hindamisel ja võimu kuritarvitamise puudumist. Sellega on eelkõige tegemist ühenduse tootmisharule kahju tekitavate tegurite kindlaksmääramisel dumpinguvastases uurimises (vt kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 22 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 Euroopa Liidu institutsioonid on kohustatud kindlaksmääramisel uurima, kas kahju, millele nad kavatsevad oma järeldused rajada, tuleneb tegelikult dumpinguhinnaga impordist, ja välistama kogu muudest teguritest põhjustatud kahju, eelkõige selle kahju, mille põhjuseks on ühenduse tootjate enda käitumine (vt kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

36 Seetõttu on liidu institutsioonide kohustus kontrollida, kas nende muude tegurite mõju ei katkesta põhjuslikku seost ühelt poolt asjaomase impordi ja teiselt poolt ühenduse tootmisharule põhjustatud kahju vahel. Samuti peavad nad kontrollima, et nende muude tegurite põhjustatud kahju ei võetaks arvesse kahju tuvastamisel algmääruse artikli 3 lõike 7 tähenduses ja et seetõttu ei ületaks kehtestatud tollimaks dumpinguhinnaga impordi põhjustatud kahju kõrvaldamiseks vajalikku (vt kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika).

37 Kui aga liidu institutsioonid leiavad, et olenemata neist teguritest on dumpinguhinnaga impordi põhjustatud kahju algmääruse artikli 3 lõike 1 tähenduses oluline, võib selle tagajärjel tuvastada põhjusliku seose kõnealuse impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel (vt kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs.* nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

38 Seoses põhikohtuasjaga tuleb tõdeda, et määruse nr 1322/2004 ja konkurentsi käsitleva otsuse põhjenduste kohaselt algatati 25. novembril 1994 komisjoni otsuse alusel uurimine, et tuvastada võimalik konkurentsivastane käitumine ettevõtjate vahel, kes tegutsevad ühenduses terasest õmblusteta torude turul. Samuti ei ole vaidlust selle üle, et selle uurimise tõttu sai komisjon alles 20. jaanuaril 1999 algatada EÜ artikli 81 kohaldamise menetluse vastuväiteteatise edastamisega asjassepuutuvatele ettevõtjatele.

39 Seega ei olnud konkurentsi käsitlev otsus määruse nr 2320/97 vastuvõtmise ajal 17. novembril 1997 veel vastu võetud. Järelikult ei saa seda otsust ennast pidada algmääruse artikli 3 lõike 7 tähenduses „teadaolevaks teguriks", mida nõukogu oleks pidanud arvesse võtma ühenduse tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel, et põhjendada määruses nr 2320/97 ette nähtud dumpinguvastast meedet.

40 Mis puudutab uurimist, mille komisjon otsustas 25. novembril 1994, siis tuleb nentida, et uurimise üksnes ettevalmistava olemuse tõttu ei saa selle esemeks olnud konkurentsivastast käitumist pidada vähemalt selle uurimise lõpuni tõendatuks ja ühenduse tööstusharu kahjustavaks.

41 Nagu käesoleva kohtuotsuse punktis 35 märgitud, on Euroopa Liidu institutsioonid küll kohustatud uurima, kas kahju, millele nad kavatsevad dumpinguvastase meetme võtmisel tugineda, tuleneb tegelikult dumpinguhinnaga impordist, ja välistama kogu muudest teguritest põhjustatud kahju, eelkõige selle kahju, mille põhjuseks on ühenduse tootjate enda käitumine. Sellele kohustusele viidates väidab TMK Europe sisuliselt seda, et kui üks neist institutsioonidest oli teadlik uurimisest, mille tulemusel võis selguda, et ühenduse tootjate enda käitumine võis vähemalt osaliselt aidata kaasa ühenduse tootmisharule tekitatud kahju tekkimisele, ei võtnud need institutsioonid dumpinguvastases menetluses arvesse nõuetekohaselt tuvastatud kahju.

42 Siiski olgu meenutatud, et pool, kes väidab, et dumpinguvastane määrus on õigusvastane, peab igal juhul esitama tõendid selle kohta, et lisaks impordiga seotud teguritele võisid muud tegurid olla nii olulise mõjuga, et need võisid seada kahtluse alla põhjusliku seose olemasolu ühenduse tööstusharule tekkinud kahju ja dumpinguhinnaga impordi vahel (vt selle kohta kohtuotsus Transnational Company „Kazchrome" ja ENRC Marketing *vs*. nõukogu, C-10/12 P, EU:C:2013:865, punkt 28 ja seal viidatud kohtupraktika).

43 Samas ei esitanud TMK Europe selliseid tõendeid, piirdudes ainult väitega, et asjaolud, millistel komisjon algatas konkurentsi käsitleva otsuse aluseks oleva uurimise, pidid tingimata mõjutama dumpinguvastast uurimist, või väites, et ainult faktist, et neist uurimistest esimese uurimise tulemusel peatas nõukogu lõpuks määruse nr 2320/97 kohaldamise, piisab selleks, et möönda, et see uurimine oleks võinud mõjutada dumpinguvastast uurimist.

44 Seega ei ole TMK Europe põhjendanud, et lisaks impordiga seotud teguritele võisid muud tegurid olla nii olulise mõjuga, et võisid seada kahtluse alla põhjusliku seose olemasolu ühenduse tööstusharule tekkinud kahju ja dumpinguhinnaga impordi vahel.

45 Eeltoodud kaalutlustest tulenevalt tuleb tõdeda, et esitatud küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi määruse nr 2320/97 kehtivust mõjutavat asjaolu.

## Kohtukulud

46 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus poolelioleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

**Esitatud küsimuse analüüsimisel ei ilmnenud ühtegi asjaolu, mis mõjutaks 17. novembri 1997. aasta määruse (EÜ) nr 2320/97 teatavate Ungarist, Poolast, Venemaalt, Tšehhist, Rumeeniast ning Slovakkiast pärinevate rauast või legeerimata terasest õmbluseta torude impordi suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu kehtestamise kohta, millega tühistatakse määrus (EMÜ) nr 1189/93 ning lõpetatakse menetluse kohaldamine seoses sellise Horvaatiast pärineva impordi suhtes, kehtivust.**

Allkirjad